

Гл. 31. АПОКАЛЮПІСЬ СТАГСЕ ІСЯПНЯ.

ІІ. Се градъ та́къ: блаженъ еда́й, и блудный ризы свої, да не на́гъ ходитъ, и о́звратъ срамотъ егѡ.

ІІІ. И сокрѣ ихъ на мѣсто нарицаемое Евре́йски, А́рмал-геддѡнъ.

ІІІІ. И седьмый Ег҃ль и злія фіалъ свой на воздѣхъ: и изиде гласъ вѣлій ѿ храма несё ѿ престола, глагола: бысть.

ІІІІІ. И быша вистанія и громи и гласи, и бысть треск вѣлікъ, іаковъ николіже бысть, ѿнелѣже быша человѣцы на землі, толікъ трескъ, та́къ вѣлій.

ІІІІІІ. И бысть градъ вѣлікъ въ трь части, и гради газычестіи падоша, и Бавлѡнъ вѣлікій помановенъ бысть пред Громъ, дати ємъ чашу віна грозы гнѣва своею:

ІІІІІІІ. И всакъ Островъ ежѧ, и горы не ѿрѣтошаса.

ІІІІІІІІ. И градъ вѣлікъ, іакъ талантескъ, сидѣ скъ несё на человѣки: и хлышиа человѣцы Ега ѿ газы градныхъ, іакъ вѣлія есть газва егѡ склонъ.

ГЛАВА 31.

І. И прииде єдинъ ѿ седмі Ег҃ль имѣшихъ сѣмь фіалъ, и глагола со мнію, глагола ми: прииди да покажъ ти сѧ любодѣйцы вѣлікія, сѣдящія на водахъ многихъ:

ІІ. Скъ неюже любодѣаша царі земстїи, и оупишася живѣши на землі ѿ віна любодѣянія єѧ.

ІІІ. И ведѣ ма въ пѣсто мѣсто дхомъ: и видѣхъ женѣ сѣдящіи на звѣри чеврленіе, исполненіе имѣнъ хлынихъ, иже имѣаше гла́въ сѣмь и рогъвъ десать.

ІІІІ. И женѣ ебѣ ѿлечена въ порфиръ и чеврленіе, и по-злащена златомъ и каменемъ драгимъ и бисеромъ, имѣши чашу злату въ руцѣ своїй полнъ мѣрности и сквѣрии любодѣянія єѧ: